

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στην έννοια «συνθήκη απασχόλησης», στην οποία παραπέμπει η απαγόρευση των διακρίσεων που περιέχει η ρήτρα 4 της οδηγίας 97/81⁽¹⁾, σύνταξη γήρατος όπως η χορηγούμενη από το ισπανικό κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς επί τη βάση ανταποδοτικών εισφορών που καταβάλλονται εκ μέρους και υπέρ του εργαζομένου καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου;
- 2) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα υπό την έννοια ότι ανταποδοτική σύνταξη γήρατος όπως προβλεπόμενη από το ισπανικό κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα εμπίπτει στην έννοια «συνθήκη απασχόλησης» της ρήτρας 4 της οδηγίας 97/81, έχει την έννοια η απαγόρευση των διακρίσεων που επιβάλλει η ρήτρα αυτή ότι απαγορεύει εθνικό κανόνα ο οποίος —συνεπεία της διπλής εφαρμογής της «αρχής pro rata temporis»— απαιτεί αναλογικώς μεγαλύτερο χρόνο ασφάλισης από τους εργαζομένους με μερική απασχόληση, σε σύγκριση με τους εργαζομένους πλήρους απασχόλησης, για τη θεμελίωση, κατά περίπτωση, δικαιώματος ανταποδοτικής σύνταξης γήρατος το ποσό της οποίας είναι μειωμένο κατά ποσοστό που αναλογεί στη μείωση του ωραρίου τους;
- 3) Ως συμπληρωματικό των προηγούμενων ερωτημάτων, μπορεί μια εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η ισπανική, που περιέχεται στην έβδομη πρόσθετη διάταξη του γενικού νόμου για την κοινωνική ασφάλιση και η οποία διέπει το καθεστώς των εργαζομένων με μερική απασχόληση όσον αφορά τις ασφαλιστικές τους εισφορές, τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης γήρατος και τη μέθοδο υπολογισμού του ποσού της σύνταξης αυτής, να θεωρηθεί ως ένα από τα «στοιχεία και τους όρους αμοιβής» τα οποία αφορά η απαγόρευση των διακρίσεων του άρθρου 4 της οδηγίας 2006/54⁽²⁾, καθώς και του ίδιου του άρθρου 157 της ενοποιημένης απόδοσης της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (πρώην άρθρο 141 ΣΕΚ);
- 4) Επικουρικώς, στην περίπτωση που κριθεί ότι η ανταποδοτική σύνταξη γήρατος που χορηγεί το ισπανικό κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς δεν εμπίπτει ούτε στην έννοια «συνθήκη απασχόλησης» ούτε στην έννοια «αμοιβή», έχει την έννοια η απαγόρευση άμεσων ή έμμεσων διακρίσεων λόγω φύλου που επιβάλλει το άρθρο 4 της οδηγίας 79/7⁽³⁾ ότι απαγορεύει εθνικό κανόνα ο οποίος — συνεπεία της διπλής εφαρμογής της «αρχής pro rata temporis» — απαιτεί αναλογικώς μεγαλύτερο χρόνο ασφάλισης από τους εργαζομένους με μερική απασχόληση (που, στη συντριπτική τους πλειονότητα, είναι γυναίκες), σε σύγκριση με τους εργαζομένους πλήρους απασχόλησης, για τη θεμελίωση, κατά περίπτωση, δικαιώματος ανταποδοτικής σύνταξης γήρατος το ποσό της οποίας είναι μειωμένο κατά ποσοστό που αναλογεί στη μείωση του ωραρίου τους;

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιουλίου 2011 η Région Nord-Pas-de-Calais κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Μαΐου 2011 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-267/08 και T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais και Communauté d'agglomération du Douaisis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Région Nord-Pas-de-Calais (εκπρόσωποι: M. Cliquennois και F. Cavedon, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Communauté d'agglomération du Douaisis, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την απόφαση που εξέδωσε στις 12 Μαΐου 2011 το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-267/08 και T-279/08·
- να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδικώς η Région Nord-Pas-de-Calais·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναίρεσεως προς στήριξη της αιτήσεώς της.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, η Région Nord-Pas-de-Calais προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν εξέτασε τις αιτιάσεις που προέβαλε κατά της αποφάσεως C(2008) 1089 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2008, η οποία ανακλήθηκε και αντικαταστάθηκε με την απόφαση C(2010) 4112 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, οι οποίες αμφοτέρως αφορούσαν την ίδια κρατική ενίσχυση, C 38/2007 (πρώην NN 45/2007). Ειδικότερα, κατά την ανααιρεσείουσα, η νέα απόφαση απαντούσε στην πράξη στα δικόγραφα που κατέθεσε στο πλαίσιο της αρχικής προσφυγής της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να μπορεί να ασκήσει το δικαίωμά της ακροάσεως στο πλαίσιο μιας νέας προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, καθόσον η Επιτροπή εξέδωσε νέα απόφαση απαλλασσόμενη από την εγγενή υποχρέωση τηρήσεως του ουσιάδους τύπου κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής. Ειδικότερα, τροποποίησε την ανάλυση της σχετικά με τη φύση του επίμαχου κρατικού μέτρου και αναθεώρησε τη μέθοδο υπολογισμού των επιτοκίων αναφοράς κατά τον χρόνο χορηγήσεως της κρατικής ενισχύσεως υπέρ της Arbel Fauvet Rail SA.

(¹) Οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES — Παράρτημα: Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης (ΕΕ L 14, σ. 9)

(²) Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).

(³) Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (ειδ. έκδ. 005/003, σ. 160).